

„Środy z teatrem” – projekcje spektakli Teatru Telewizji - 2011-01-28
„Środy z teatrem” – projekcje spektakli Teatru Telewizji

Projekt edukacyjny pod patronatem medialnym Telewizji Polskiej – Oddział w Łodzi

02. 02. 2011,

godz. 18.00

„Palacz zwłok”

Autor: Ladislav Fuks

Reżyseria: Wojciech Wiszniewski

Premiera: 1980

09. 02. 2011,

godz. 18.00

„Dziewczyna z dzbanem”

Autor: Lope de Vega

Reżyseria: Bogdan Baer

Premiera: 1980

23. 02. 2011,

godz. 18.00

„Baba-Dziwo”

Autor: Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

Reżyseria: Henryk Kluba

Premiera: 1994

Spotkanie 6

02. 03. 2011, godz. 18.00

„Poczta”

Rabindranath Tagore (1861-1941) był wybitnym i wszechstronnym twórcą. Wywarł duży wpływ nie tylko na kulturę swojego kraju, ale też na kulturę europejską. Był przewodnikiem duchowym swojego narodu. Jego twórczość jest różnorodna i obszerna. Napisał 50 tomików poezji, około 100 opowiadań, 30 utworów scenicznych, m.in. „Poczta”. W roku 1913 otrzymał literacką Nagrodę Nobla. za tom wierszy „Gitandiali” (w Polsce ukazał się w 1913

roku pt. „Pieśni ofiarne”). Warto podkreślić, że fala, neoromantyzmu, która zapanowała wówczas w Europie, zaowocowała fascynacją Orientem, a twórczość Tagorego, łącząca elementy liryczne, symboliczne z realistycznymi, trafiła do wyobraźni najwybitniejszych twórców tego kierunku. Szerokiemu upowszechnieniu „Poczty” sprzyjało ponadto nowe podejście do dziecka. Pod wpływem awangardowych poglądów w pedagogice, których głosicielką była przede wszystkim Ellen Karolina Sofia Key, dokonywały się w tej dziedzinie ogromne przemiany: dziecko staje się w nauce i sztuce postaci pełnowartościową. Przyznaje się mu wszechstronne prawa.

Tematem sztuki pt. „Poczta” jest nieuleczalna choroba i nieuchronna śmierć hinduskiego chłopca Amela, zamkniętego w dusznym pokoju. Pragnie on słońca, powietrza, wolności, wspinania się na góry, które widzi przez okno. Ale lekarz nie pozwala mu opuścić tego pokoju. Amel, chłopiec bardzo wrażliwy, czeka z nadzieją na list od króla, który odmieni jego los i uczyni go szczęśliwym. Spektakl w reżyserii Laco Adamika niesie przede wszystkim głęboką refleksję nad istotą ludzkich marzeń, nad potrzebą ucieczki od rzeczywistości sprowadzającej się do konkretnych faktów. Materię spektaklu buduje to, co kryje się między wierszami, sygnalizowane dialogami wewnętrzne przeżycia.

Autor pierwowzoru: Rabindranath Tagore

Autor przekładu: Bohdan Gębarski

Reżyseria: Laco Adamik

Scenografia: Wojciech Majda

Obsada: Piotr Pietrzak (główna rola dziecięca), Andrzej Głóskowski, Stanisław Jaroszyński, Andrzej Jurczak, Piotr Krukowski, Mariusz Leszczyński, Maciej Małek, Andrzej May, Ryszard Stogowski, Krzysztof Stroński.

Rok produkcji: 1975

Czas trwania: 65 min.

Spotkanie 7

16. 03. 2011, godz. 18.00

„Edith i Marlene”

W postaci legendarnych artystek naszego stulecia wcielają się dwie znakomite aktorki sceny polskiej - Grażyna Szapołowska i Beata Fudalej. W garderobie teatralnej, przed lustrem, nie kryjąc tremy przeistaczają się w gwiazdy z tamtych lat: "błękitnego anioła" o niewiarygodnie zgrabnych nogach, spowitego obłokiem dymu z papierosa i w "paryskiego wróbelka" o szorstkim, dramatycznym, bardzo charakterystycznym głosie, smutnej twarzy, wielkich oczach i filigranowej figurze, w czarnej sukni bez ozdób. Największe przeboje obu

gwiazd ("Akordeonista", "Nie! Nie żałuję", "Życie na różowo", "Gdzie są kwiaty z tamtych lat", "Hymn do miłości", "Istnieją tylko po to", "Milord", "Lili Marlene"), z pięknymi polskimi tekstami Roberta Stillera, w interpretacji śpiewających aktorek zapadają w ucho, pamięć i serce. Edith Piaf i Marlene Dietrich spotykały się rzadko, ale zawsze w ważnych momentach swego życia, łączyła je wielka przyjaźń. Marlenę staje się mentorką i przyjaciółką Edith, pomagając jej w chwilach załamania zarówno zawodowych, jak i uczuciowych. Dramaturgia spektaklu zbudowana została na kontraście osobowości. Z jednej strony córka pruskiego oficera - Marlene Dietrich, światowa gwiazda kina, uosobienie kobiecości tamtych czasów, postrzegana jako kobieta chłodna, wyrachowana - i Piaf - żywiołowa, nie kryjąca swych proletariackich korzeni, o charakterystycznej urodzie.

Autor: Marta Meszaros, Eva Pataki

Przekład: Halina Rutkowska, Andrzej Rutkowski

Scenariusz: Eva Pataki, Marta Meszaros

Reżyseria: Marta Meszaros

Zdjęcia: Piotr Wojtowicz

Operator kamery: Damian Pietrasik

Scenografia: Anna Maria Rachel

Obsada aktorska: Beata Fudalej (Edith Piaf), Grażyna Szapołowska (Marlene Dietrich), Jan Nowicki (Raymond), Olaf Lubaszenko (Marcel), Zbigniew Bielski (Leplee), Łukasz Nowicki (Theo), Olga Kwiecińska (Pielęgniarka), Grzegorz Kowalczyk (Konferansjer), Marian Komorowski, Tomasz Szymuś, Waldemar Trzeciak

Rok produkcji: 1998

Czas trwania: 90 min.

Spotkanie 8

30. 03. 2011, godz. 18.00

„Lekarz mimo woli”

Moliere był najwybitniejszym francuskim komediopisarzem. Otrzymał staranne wykształcenie. Po ojcu miał objąć posadę tapicera królewskiego, lecz zaangażował się do zespołu teatralnego prowadzonego przez aktorską rodzinę Béjart. Był założycielem Teatru Znakomitego, a po jego bankructwie przez 12 lat grywał na prowincji. Po powrocie do Paryża zajął się tworzeniem komedii, które w sposób krytyczny ukazywały ówczesną rzeczywistość. Piętnował ludzką głupotę, zawiść, obłudę, śmiał się z ułomności i szydził z postaw, których

nie akceptował. Obnażał wady i przywary zarówno mieszczan, jak i elit. „Lekarz mimo woli” to klasyczna farsa nawiązująca do schematu commedi dell arte. Jej tematem jest kpina z medycyny wszytkowiedzącej, z bufonady i głupoty. W sztuce tej lekarzem mimo, a nawet wbrew swej woli, zostaje wiejski drwal Sganarel. Słudzy zacnego Geronta szukają właśnie lekarza, który umiałby pomóc córce ich pana, dotkniętej nagłą niemocą. Żona drwala przekonuje ich, że już znaleźli niezrównanego doktora, jest to jednak dziwak, udający nieuka i gbura - tylko tęgą porcją batów można go zmusić, by rozwinął swe zdumiewające talenty medyczne. W ten sposób wykreowany na lekarza Sganarel zjawia się w domu Geronta, pogrążonego w żalu, że choroba córki, która nagle oniemiała, odwleka ślub jedynaczki z zamożnym konkurentem. Zręcznie posługując się pseudołacińskim bełkotem, oszust z powodzeniem gra rolę uzdrowiciela.

Autor: Moliere

Przekład: Tadeusz Żeleński-Boy

Reżyseria: Bogdan Baer

Realizacja telewizyjna: Mieczysław Małysz

Scenografia: Ewa Zaborowska

Muzyka: Tomasz Kiesewetter

Choreografia: Emil Wesołowski

Obsada aktorska: Bogdan Baer (Geront), Katarzyna Tatarak (Lucynda), Adam Biedrzycki (Leander), Sławomir Głazek (Sganarel), Małgorzata Sadowska (Marcyna), Bogusław Semotiuk (Pan Robert), Dariusz Odija (Łukasz), Małgorzata Pieńkowska (Jagusia)

Rok produkcji: 1994

Czas trwania: 60 min.

Każda projekcja poprzedzona będzie wprowadzeniem teatrolologicznym.

Po spektaklu – dyskusja z widzami.

Wstęp wolny!

Dodatkowe informacje:

Tel. 044 724 42 93

www.mok-tm.pl